Viering 10 augustus 2025

INLEIDING

Beste mensen, thema is vandaag: weest waakzaam. 'Wees als knechten die hun heer opwachten als hij terugkomt. Maak dan de deur voor hem open.' Wat betekent dit? Hoe doe je dat waakzaam zijn? Een kinderverhaaltje van Harrie Brouwers; een uitzending over de Dalai Lama; en een interview met een ex-soldaat uit het Israëlische leger. Zij lieten mij dieper aanvoelen: hoe je dat doet: Waakzaam zijn. Een knecht zijn die wacht op de terugkomst van zijn heer. Daarover straks meer in de overweging.

EERSTE LEZING: Uit de brief ad Hebreeën 11,1-2.8-12

Door het geloof
heeft Abraham gehoor gegeven aan de roeping van God,
en ging hij op weg naar een land
dat bestemd was voor hem en zijn erfgenamen.
Door het geloof
heeft hij als vreemdeling vertoefd in het land dat hem beloofd was;
hij woonde er in tenten,
evenals Isaäk en Jakob, die dezelfde belofte erfden;
want hij zag uit naar de stad met de fundamenten,
waarvan God de ontwerper en de bouwer is.
Door het geloof heeft ook Sara,
ofschoon haar tijd al lang voorbij was,
de kracht tot vruchtbaarheid ontvangen,
want zij wist dat Hij die de belofte had gedaan,
zijn woord zou houden.
Daarom is dan ook aan één man,
en nog wel in zijn hoge ouderdom,
een nageslacht gegeven,
talrijk als sterren aan de hemel,
ontelbaar als de zandkorrels aan het strand van de zee.

Zo spreekt de Heer.

Allen: Wij danken God.

TWEEDE LEZING- Lc.12,32-40

Vrees niet, kleine kudde, want jullie Vader heeft jullie het koninkrijk willen schenken. Verkoop je bezittingen en geef aalmoezen. Maak voor jezelf een geldbuidel die niet verslijt, een schat in de hemel die niet opraakt, waar een dief niet bij kan en die door geen mot kan worden aangevreten. Waar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn. Houdt uw lenden omgord en de lampen brandend! En wees als knechten die hun heer opwachten wanneer hij terugkeert van een bruiloft, zodat ze direct voor hem opendoen wanneer hij aanklopt. Gelukkig de knechten die de heer bij zijn komst wakend aantreft. Ik verzeker jullie, hij zal zijn gordel om doen, hen aan tafel nodigen en hen bedienen. Gelukkig degenen die hij zo aantreft, ook al komt hij midden in de nacht of kort voor het aanbreken van de dag. Besef wel: als de eigenaar van het huis had geweten op welk uur de dief zou komen, dan zou hij niet in zijn huis hebben laten inbreken. Ook jullie moeten klaarstaan, want de Mensenzoon komt op een tijdstip waarop je het niet verwacht.

OVERWEGING

"Dit moet je goed bewaren", zei mama tegen Isa. "Dit is het telefoonnummer. Daar kun je me altijd bellen." Isa was 11 jaar. De hele middag tot laat in de avond zou ze helemaal alleen thuis zijn. De voordeur viel dicht. Mama had nog een dikke zoen gegeven en gezegd: 'Wees voorzichtig'. Nu was ze alleen thuis. Ze liep naar de koelkast. Maakte de deur open en dicht. Ze kon doen wat ze wilde. Ze was de baas in huis. Ze nam de telefoonhoorn op en legde die weer neer. Wat zou ze nu eens gaan doen? Tom bellen? Tv kijken? Tom, Eric, Anne uitnodigen en de verkleedkist van de zolder halen? Met de videocamera van papa hiervan een film maken? Isa moest er hardop om lachen. Ze had mama beloofd niemand binnen te laten. Ze liep naar de keuken. Ze liet de afwasbak vol warm water lopen en begon af te wassen. Isa schrok zich rot. Ze hoorde iets in de gang. Iemand had een sleutel in het slot gestoken. Haar hartje stond stil. Ze hoorde mama's voetstappen. "Schrik niet!", schalde het. "Ik ben de beurs vergeten. O, je bent aan de afwas begonnen. Wat lief van je! Morgen gaan we een cake bakken!' Bij alles wat ze deed, bleef Isa de rest van de middag denken: Dadelijk stapt mam misschien het huis binnen. Voor sommigen is dat een deprimerende gedachte. Maar Isa glom ervan. Een chauffeur rijdt met de Dalai Lama naar een congres. Ineens rijdt er een hele grote vrachtwagen voorbij. Met allemaal kippen in kleine hokjes opgestapeld. De Dalai Lama zag dat. Hij werd heel erg stil. De man naast hem zag dat hij diep bewogen was. De Dalai Lama zei alleen: "Deze dieren lijden." "Dit gebeurt steeds bij de Dalai Lama. Als hij lijden ziet, dan is er zo'n diepe manifestatie van compassie", aldus de chauffeur. "Ik wil niet meer vechten. Het leger is een oncontroleerbaar monster geworden. Als je ziet wat het Israëlische leger aanricht in Gaza. Ik denk dat ik mijn land beter dien door nu dienst te weigeren. Door de klok te luiden en te zeggen: 'Dit is de verkeerde weg. Wat ik nu zie in Gaza is voor

mij niet te dragen. Het is gruwelijk en onvoorstelbaar. Ik legde een gelofte af: Ik zal nooit meer een wapen dragen. Maar ik zal blijven dienen als traumatherapeut voor Israëliers en Palestijnen." Aldus Tuly Flint, die 39 jaar zat bij het Israëlische leger. Isa uit het verhaaltje van Harrie B. leert ons hoe we waakzaam mogen zijn. Zoals zij op haar moeder wachtte, zo mogen wij op God wachten. Ze was niet gedeprimeerd, maar ze glom. Hiervoor is nodig: waakzaamheid van het hart. Regelmatige aandacht voor wat er innerlijk in je omgaat. Ook voor de angsten en schuldgevoelens. Dat ze ons leven niet gaan bepalen. Om die te onderscheiden van als de 'Heer terugkomt en klopt'. Als God in ons hart spreekt. Daarvoor is nodig: Afzondering, stilte. Om tot jezelf te komen. Om net als Abraham je te openen voor die Stem die in ons woont. Dalai Lama opende de deur toen hij die kippen zag in hokjes opgestapeld. Tuly Flint was waakzaam in de oorlog met Gaza en had de moed trouw te zijn aan wat hij hoorde, voelde in zijn hart. Dat wij waakzaam zijn als Isa en de moed hebben om te doen wat de Heer van ons vraagt.

VOORBEDE

Bidden we voor de waakzamen onder ons, voor hen die ogen en oren de kost geven en het onrecht, dichtbij en veraf, voortdurend onder onze aandacht brengen. Laat ons bidden….

Bidden we voor allen die waken over een ander, voor ouders met een kind dat extra zorg en aandacht vraagt, voor kinderen die waken bij hun ouders. Laat ons bidden….

Bidden we voor hen die het waken hebben opgegeven, voor de vermoeiden en de over-vermoeiden in wie alle verwachting is uitgeblust. Laat ons bidden….

Bidden we ook voor onszelf, soms waakzaam, dan weer slapend, bij tijden energiek en vol goede moed, dan weer ontgoocheld en uitgeblust. Laat ons bidden…

Zo bidden wij tot U, God, die komt als een dief in de nacht. Geef het ons dat wij altijd bereid zijn U te ontmoeten.